

DOMOVINA

Izhaja 5., 15. in 25. dan vsakega meseca. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. Velja za celo leto 2 gid., za pol leta 1 gid., za četrto leta 50 kr. Naročnina naj se pošilja Upravništvu „Domovine“ v Celji.

„Dom družbe sv. Mohorja“.

Ako bi nepozabni naš Slomšek ničesar drugega ne bil storil za svoj narod, že zaradi tega, da nam je ustanovil družbo sv. Mohorja, moralo bi se njegovo ime z zlatimi črkami zapisati v zgodovino slovenskega naroda. Vneti rodoljub in izkušeni pedagog poznal je natanjko potrebe naroda, med katerim je živel in kateremu je žrtvoval vse svoje življenje. Znal je dobro, da je prva podlaga blagostanju in sreči vsakega naroda pravno-narodno vzgojevanje in omika. Glavni pogoj te omike pa je domače v versko-narodnem duhu se razvijajoče slovstvo. Slovsvo ali književnost pa se le tedaj uspešno razvija in blagodejno vpliva, ako ima poleg duševne, v prvi vrsti tudi dovolj gmotne podpore, to je obilo marljivih čitateljev. Treba je torej vzbujati veselje do čitanja, vzgojiti mnogobrojno čitateljev v vseh vrstah narodovih.

To vzbujanje namreč izvaja je družba sv. Mohorja do danes toli častno in uspešno, storila je za duševno in gmotno korist naroda slovenskega toliko, da jo pač smemo imenovati največjo dobrotnico njegovo. Blizu polpeti milijon vsakovrstnih knjig razposlala je v teku svojega obstanka v vse kraje in kotiche slovenske domovine. Kako priljubljene so te knjige slovenskemu ljudstvu, kako globoko je vkoreninjena Mohorjeva družba v našem narodu, kaže nam veliki naraščaj udov leto za letom. Z radostjo moremo beležiti veselo vest, da bode z letošnjim letom doseglo število najmenj šestdeset tisoč.

Tem ogromnim številkam čuditi se mora pač ves omikan svet. S ponosom se torej lahko oziramo Slovenci na slavno družbo, s kakoršno se ne morejo ponašati drugi mnogoštevilni in

bogati narodi. Naravno je, da nam jo naši nasprotniki zavidajo; nekateri hudobneži in strastni sovražniki naše narodnosti, katerim je zaradi velikega in blagosnega vpliva na razvoj narodne zavesti in probujenosti med Slovenci trn v peti, skušali so jo celo sumničiti ter so jo že večkrat nesramno napali. Pa to nikakor ne moti in ne ovira plodonosnega delovanja dične družbe sv. Mohorja. Ona stoji na trdem temelji, kojega je položil apostolski Slomšek, ter neumorno deluje po njegovih besedah: „Naše vodilo bodi: Malo govoriti, — veliko delati, — vse trpeti“.

Bilo bi odveč navajati velike zasluge in velikanske uspehe, katere si je pridobila družba sv. Mohorja za preporod narodnosti slovenske, za probujanje narodne zavesti, za pravno, duševno in telesno korist zatiranega naroda slovenskega.

Vsakemu zavednemu Slovincu je to dosti znano. Za danes hoteli smo le na kratko opozoriti slovensko občinstvo na novo lepo pridobitev naše družbe, namreč na „Dom družbe sv. Mohorja“, kojega slovesna otvoritev se bode vršila v prihodnjem meseci.

Vkljub temu, da družba pošilja svojim udom za 1 gid. vsako leto po 6 knjig z razno vsebino, naraslo je vendar v teku let njeno premoženje toliko, da si je mogla postaviti v Celovec veličastno stavbo, ki je ne le njej, nego vsemu slovenskemu narodu v čast. Po nekaterih ovirah, koje je delala nemška mestna občina celovška, dogotovi'a se je letos na starodavno slovenskih tleh, v prestolnici sedaj žali Bog že daleč ponemčenega Korotana krasna palača. Tu bode pod svojo streho nadaljevala Mohorjeva družba svoje plodonosno delovanje. „Dom družbe sv. Mohorja“ nam bode v prihodnje svetišče, iz kojega bo prihajalo ukaželjnim Slovincem v naši mili do-

movini in tudi daleč preko njenih mej tisoč in tisoč lepih in prekornih slovenskih knjig v pouk in zabavo, v veselje in tolažbo.

Kakor družba sama in njeni velikanski uspehi niso delo posameznikov ali posameznih stanov, nego vsega slovenskega naroda, od najvišjih dostojanstvenikov do revnega kinetiča v borni gorski bajtici, isto tako je „Dom družbe sv. Mohorja“, dom vsega slovenskega naroda. Znak je slovenske zavednosti, slovenske marljivosti in vstrajne delavnosti v vseh slojih in krogih slovenskih.

Naša krasna domovina razkosana je po nemili nam usodi že od davnih časov politično na več kronovin. Zednjena Slovenija nam je skoraj nedosežen ideal. Pa tudi tam, kjer bi lahko pokazali in uresničili bratsko vzajemnost in celokupnost slovenskega naroda, žal, vlada tudi ne-jedinost; tudi na narodno-političnem, društvenem in celo slovstvenem polju smo nestozni, razdeljeni v več taborov. Jedinost pod zastavo družbe sv. Mohorja je brez razločka mišljenja in stanu združen ves narod naš. In njen veličasten dom bode vidno znamenje te naše jedinosti. Saj končno imamo le vsi iste želje in težnje: „Svoboda in blagor slovenske domovine!“

Zatorej dan otvoritve „Doma družbe sv. Mohorja“, ne bode le slavnosten in vesel dan za družbo samo, nego posebej še za koroške Slovence, v obče pa bode to slovesen dan za ves narod slovenski.* Opozorjamo torej že danes slovensko občinstvo in merodajne kroge na otvo-

* Prosimo tudi druge slovenske časopise, da izreko svoje mnenje glede slavnostne otvoritve „Doma društva sv. Mohorja“, kajti stvar ni malenkostna in vredna da se proslavi.

LISTEK.

Od kod je ime „Škofja vas“?

Uro hoda od Celja proti severu pridemo po veliki cesti v Škofjo ali Škofljo vas (Bischofsdorf). To je poglavitno selo veliki občini, ki obsega ves svet med Vojnikom, Bezovico, drameljsko, šentjursko, okoliško celjsko, šmartensko, novocerkevsko in višnjeveško občino.

Zakaj pa je to ravno Škofja vas? Ali je kedaj kak škof tukaj imel svoj dom? To že ne! Ker Škofljani nimajo in niso nikoli imeli cerkve v svoji vasi. Cerkev so imeli do cesarja Jožefa Šmarjetčani na vrtu pred nekdanj Pavličovo — zdaj Peerovo hišo (Fichtenhof) in cerkev je bila tudi na Špesovem (Martinčevem) posestvu pri sv. Miklavžu. Sv. Tomaža cerkev je tudi gledala s prijaznega hribčka, kjer sta jo vnovič postavila pred malimi leti soseda Male in Kerž. Bile so v občini škofljanski že svoje dni cerkve, pa v vasi ne in občina škofljanska je stara še le 20 let.

Od kod je torej ime te vasi?

Ako hočemo to izvedeti, postaviti se moramo v duhu daleč nazaj, iti v preteklo čase, namreč za 800 let moramo nazaj v minolo dobo.

Pisale so se letnice 1025 in v tem letu je podaril kralj Konrad II. trideset kraljevih selišč (mansus) ležočih med vodami Koprivnico, ki teče od Šmartna čez Dobrovo v Celje, — Hudinjo, ki pride od Vitanja in teče mimo Nove cerkve, Vojnika in Škoflje vasi pod Bežjim gradom v Voglajno, in med Voglajno — Viljemu II., grafu v Brezah in Zelčah (Friesach und Zeltschach) na Koroškem.

S tem je postal grof Viljem tudi lastnik današnje Škoflje vasi, katera ravno tudi stoji na zemlji med Voglajno, Hudinjo in Koprivnico. Grofi v Brezah in Zelčah so na Štajerskem postali lastniki skoraj vse zemlje, ne samo med Koprivnico, Hudinjo in Voglajno, ampak tudi zemlje med Dravinjo (od Konjic proti Ptujskemu polju), Sotlo in Savo, gori proti Celju do Voglajne.

Prej imenovani grof je umrl mlad in za njim je dobila njegova posestva v last njegova mati in ta je sveta grafinja Hema. Sv. Hema je leta 1042 prepustila svoja posestva na Štajerskem večinoma ženskemu samostanu Krškemu (Gurk) na Koroškem in od tega samostana so prišla štajerska posestva svete Heme na škofijo Krško, katera je bila pozneje prestavljena v Celovec, kjer je še zdaj.

Tako je bila naša Škofja vas v starih časih res škofova ali škofjska vas in sicer skoz več

let. Pred več ko sto leti so pa celovski škofje svoja posestva na Štajerskem prodali in Škofja vas je postala večinoma podložna konjiški graščini, kar je trpelo do leta 1850, ko so graščine izgubile svojo gosposko oblast.

Sv. Hema je torej bila pred 800 leti gospa čez Škofljane in za njo celovška škofija, katero je ravno ona ustanovila. Fara sv. Heme pri Podčetrtku še dandanašnji spominja na to sveto grafinjo.

Vojniški grad je tedaj stal na hribu sv. Tomaža in cerkev sv. Tomaža je bila ravno grajska cerkev vojniških vitezov. Vojniški grad je že kakih 400 let podrt in razsut in stara pisma pravijo, da je grajske vrte kupil Matevž Male, lastnik tistega zemljišča, katero se še zdaj imenuje Maléjevo. Graščinsko „pristavo“, ki je bila tam, kjer je zdaj vas „Pristava“, je kupil Janže Grenko pred več sto leti, graščinske vinograde pa Jurij Krameršek.

To vse smo posneli iz knjige mil. gospoda stolnega prošta Ignacija Orožna „dekanat Novocerkevški“ in iz knjige graškega profesorja zgodovine na vseučilišču, Kronesa, — „die Freien von Sanneck“ — „svobodnjaki Žovneški“, pozneje celjski grofi.

Eno bi pač bili radi tudi izvedli iz knjige gospoda stolnega prošta Orožna, česar ne raz-

ritev „Doma Mohorjeve družbe“, ki se bode vršila najbrž meseca maja ali junija v Celovcu. Gotovo bi bilo umestno, da se o tej priliki združimo Slovenci iz vseh slovenskih pokrajin v Celovcu, da se udeležimo važne in za vse Slovence vesele slavnosti, da izkažemo ob enem svojo ljubezen in sočutje, do zatiranih bratov v Korotanu in da zajedno dostojno in slovesno proslavimo ime najzaslužnejšega in najkoristnejšega društva na Slovenskem, družbe sv. Mohorja.

Celjske novice.

(**Celjska ženska podružnica sv. Cirila in Metoda**) obhajala je svoj ustanovni občni zbor dne 29. marca t. l. Volil se je pri tem zborovanju odbor iz sledečih dam: Gospa dr. Serneca, predsednica; gospa dr. Vrečkova, podpredsednica; gg. M. Z., Marija Jošt, Minka Glaser in gospodična Amalija Kukovič, odbornice. Podružnica vspevala bode pod spretnim in delavnim vodstvom gotovo dobro, kajti, že prvi dan je neurnorna blagajničarica gospa Micika Glaser nabrala nad 50 goldinarjev udnine.

(**Ljudski shod**). Kakor se čuje, zbornali bodo v kratkem spodnještajerski Nemci in njih nemškutarski prilepki ljudski shod v Celji. Na dnevnem redu bode zadeva o celjski gimnaziji. Seveda bode zopet dr. Janez Stepišnik neusmiljeno vihtel svoje bojno orožje proti nenasiljivim Slovincem. Tudi dr. Wokaun odprl bode vse zavornice svoje ciceronske zgovornosti, da reši ljubljeno majko Germanijo, kateri preti neizogiben pogin, ako se otvorijo za slovenske dijake slovenske vspevalnice na celjski gimnaziji. Kuje se za ta shod tudi grozen protest, pred katerim bode strepetal vitez Madejski.

(**Politična poštenost naših nasprotnikov**). Razni liberalno-židovski listi in razni zakotni lističi kar tekmujejo v predrznosti, podlosti in sumničenji. Vsako dovoljeno in nedovoljeno sredstvo jim je dobrodošlo, da si ohladé svojo tevtonsko jezo na ubogem narodu slovenskem in na njegovih zastopnikih in voditeljih. Če ni drugače, pomagajo si z lažmi in nesramnim obrekovanjem naši nemški poštenjakoviči. V dokaz zopet jeden slučaj: Sredi meseca svečana poročali so skoraj vsi nemški liberalni listi presenetljivo vest, da je velezaslužni voditelj koroških Slovencev Gregor Einspieler dobival iz Rusije rublje od blagotvorniteljnega društva v Peterburgu. Ti rublji so bili baje nagrada za velike zasluge, katere si je neki stekel g. Einspieler podpirajoč in razširjajoč pravoslavno vero med koroškimi Slovenci in v drugih slovenskih deželah. To očitno obrekovanje posneli so nemški časniki po polskem listu „Czasu“. „Czas“ skliceval se je na svojega dopisnika v Peterburgu in ta zopet na letno poročilo blagotvorniteljnega društva, pri kojega občnem zboru se je baje to poročilo čitalo. V prvem hipu je vsak razsodni

jasnjuje. To je, zakaj se imenuje Novacerkev ravno „Nova“, ker je vendar že stara najmanj kakih 800 let. Ali so morebiti oglejski patrijarhi, ki so bili nekaj višji pastirji novocerkevške fare, to faro in cerkev ustanovili in je zato imenovali „novo“ razločujoč jo od „stare“ cerkve v Ogleji? — Bog daj gospodu stolnemu proštu Orožnu še mnogo let, da nam bo pretekle čase naše domovine še bolj razjasnil, kakor je z mnogim trudom in vspehom že itak storil.

Goriški.

Misli.

I.

Razlika je, ali se prijateljimo s hudobnimi, ali s takimi, ki niso ne dobri ne hudobni, ne topli ne mrzli, ali pa z dobrimi ljudmi. Dežna kapljica pade na žareče železo, — posuši se in ni jej ne duha ne sluha. Druga pade na cvetlico, se sveti in blišči kot biser ter ostane voda. Tretja pade v odprto školjko, se strdi ter se spremeni polagoma v dragocen biser. —

Išči modrosti in vednosti, kakor bi živel večno, išči kreposti in čednosti, kakor bi te objemala že mrzla smrt.

Človek postane to, za kar ga je namenila Vsega-mogočnost. Nikdar ne dospe više, nego ga postavi ta.

človek sprevidel, da je to le podlo obrekovanje, namenjeno, očrniti uzornega duhovnika in vnetega rodoljuba pri višjih cerkvenih in posvetnih krogih. Tudi ni bilo težko uganiti, da izvira dotični dopis iz izvestnih krogov na Koroškem, katerim je neustrašni boritelj za pravice zatiranih Slovencev v Korotanu od nekaj jako neljuba oseba, katerega sovražijo iz dna svojega liberalno-židovskega srca. To gorostasno laž vtihotapili so z zvijačnostjo, ker drugače ni lahko misliti, v poljski „Czas“. To pač svedoči o skrajni propalosti in nepoštenosti izvestne stranke na Koroškem. Pa laž ima kratke noge. Kakor se je sedaj dokazalo, bil je občni zbor imenovanega društva v Peterburgu šele 27. svečana, dočim je „Czas“ prinesel dopis o g. Einspielerji že 11. svečana. V letnem poročilu pa dalje ni niti besedice o osebi g. Einspielerja, še manj o njegovih zaslugh za razširjevanje pravoslavja med Slovenci. Imajo le dotični nemško-liberalni listi, ki so hlastno in z vidno škodoželjnostjo razglasili zgoranj neresnično vest, toliko politične dostojnosti, da bodo objavili tudi slednji resnični faktum, vsled dosedanjih izkušenj, dvomimo.

(**Občina okolica Celje**) ima pravico naročiti 6050 klg. živinske soli na leto; ker pa so kmetovalci te občine naročili le 3000 klg. te soli, je bode občina zahtevala toraj manj, kakor ji je odločeno. Želeti bi bilo, da bi se kmetovalci bolj zanimali za to sol, ker je jako koristna za živinorejo in ker je cena 5 kr. za klg. jako nizka.

(**Občinsko pokopališče celjske okolice**) postalo je premajhno, ker se pokoplje ondi tudi mnogo mrličev iz mesta. Lega tega pokopališča je namreč mnogo lepša, kakor onega za mesto, katero leži v teharski občini in je zemlja ondi vlažna. Občina celjske okolice bila je toraj primorana še dokupiti zemljišča za 1000 glđ. Na tem zemljišču dela se ravnokar novo pokopališče v lastni režiji občine.

(**Okrajni odbor celjski**) imel je v torek, 3. t. m. popoldne svojo II. letošnjo sejo. Obravnavalo se je 16 predmetov zadevajajočih popravilo mostov in okrajnih cest.

(**Konkurz**) napovedala je gospa Fani Glasner. — Jeden za drugim; to je nemška posest v Celji. Se li bodo odprle oči celjskim nemškutarjem, da odjenjajo s svojim nasilstvom, je drugo vprašanje. Mi smo gotovi, da je njih čas minil. Koliko časa bodo še gospodovali je težko reči, a odvisno je samo od zavednosti naših okoličanov.

Spodnje-štajerske novice.

(**Premembe pri č. duhovščini**). Č. gosp. J. Krener, župnik pri sv. Ksaverju pri Gornjemgradu, je stopil v pokoj. Umrl je pri sv. Trojici v Slov. gor. biserno mašnik č. gospod Fr. Fras, 89 let star.

(**Gledališka predstava**) St. Pavlskih diletantov v korist stavbenega zaklada za novo

Naj zajemlje človek iz majhnega vira, ali iz nepreglednega, neizmernega oceana, kateri objema vso zemljo liki velikanski pas, vendar more napolniti le ročko, koju drži v trepetajoči roki.

Ah, mi smo mravlje in svet je tako velik!

II.

Obleka vsacega človeka so njega platnice; obraz je naslovni list, usta so uvod in posvetilo; — oči so kazalo, srce in duh sta prvi in drugi del knjige.

V umetnosti, pri velikem bogastvu ostati zadovoljen, je mnogo manj mojstrov-umetnikov nego v oni, pri malem bitu srečen. Vzrok temu je, ker vsak misli, da ga more osrečiti le ono, česar nima. To je neresnična, ničeva in nesrečna misel, a vendar jo najdemo v vseh deželah, pri vsih narodih.

Ko sem tako nesrečen, da moram gledati poklone nekaterih docela ali na pol galantnih gospodov in dam, si vedno mislim, kako lepa iznajdba in vendar kaka ironija so ti ljudje.

To so vam ogledala. Žar, koji se lesketa iz prvega v drugega, se lesketa iz tega nazaj v prvega. In takó dalje!

župno cerkev, je v nedeljo dne 1. aprila sijajno uspela. Gmoten vspeh nepričakovan! Podrobno poročilo objavimo v prihodni številki.

(**V Vojniku**) ima v nedeljo dne 8. aprila t. l. ob 4. uri popoldne pri „starem Vrečarju“ kat. polit. društvo „Edinost“ svoj letni zbor. Na dnevnem redu so razni govori ter volitev novega odbora. Vabijo se s tem vsi bližnji in daljni udi in domoljubi na obilno udeležbo.

(**Zginil je**) dne 19. marca t. l. Jakob Kruhar, posestnik v Vojniku. Kruhar je čez 70 let star, velike in suhe postave ter zadnji dve leti ni bil več pri pravej pameti. Kdor bi kaj o njem zvedel, se prosi, da blagovoli naznaniti to ali rodbini ali županstvu trškemu.

(**V Zibiki pri Smarji**) je umrl dne 2. marca obče spoštovani posestnik in oštir Josip Štrekel. Bil je zelo priljubljen med ljudstvom radi dobrega srca in poštenosti. — Dne 8. marca pa je šla za njim v večnost njegova soproga Ana Štrekelj. Bila je v resnici prava mati ubožcev. — Smrt zahtevala pa je še eno žrtev pri tej hiši in pokosila dne 17. marca še očeta Simona Štrekelna v starosti 81 let. — Naj v miru počivajo!

(**Iz Slov. Bistrice**) se pritožuje naš dopisnik, da je z narodnimi razmerami zelo nezadovoljen. Slov. Bistrica podobna je bolj kakemu mestu v „rajhu“, kakor pa slovenskemu. Narodni krogi so strašno mlačni. Nimajo čitalnice; sploh se nikjer ne shajajo v skupno posvetovanje v narodnih zadevah. Organizacije nobene. Vsak za-se. Bog mili! kam pridemo! Sovražnik dela na vse kriplje a mi mirno čakamo, da nas zgrabi in uniči!

(**V Ptuj**) se občinski odborniki tako kavsajo in ravšajo med seboj, da kar ne morejo izvoliti župana.

(**Notar dr. Anton Reibinger**) v Borovljah na Koroškem, je premeščen v Maribor. Ali je zmožen slovenščine? Ali je dokazal sposobnost slovenskega jezika in uradovanja? Mar menda oni poskusi pred deželnim sodiščem v Celovcu vendar niso dokazi zmožnosti slov. jezika?

(**Učni tečaji za cepljenje trt**). Vsled naročila poljedelskega ministerstva bode imel g. Fr. Matjašič, voditelj državne trtnice v Ptuj, meseca aprila učne tečaje za cepljenje trt na sledečih krajih in sledeče dni: v Kumerščaku pri Ljutomeru 12., pri sv. Miklavžu v Ljutomerskih goricah 13., pri sv. Andražu v Leskovcu 16., v Lihneku v Halozah 17., v Hrastovcu pri Zavrču 20., pri sv. Trojici pri Slatini 25., v Šmarji pri Jelšah 26., pri sv. Jurju na j. ž. 27., v Pletrovčah pri Celji 28. in pri sv. Petru pri Mariboru 30. t. m.

(**Učiteljsko društvo ormoškega okraja**) namerava prihodnje poletje v proslavo 40letnice poroke Njih Veličanstva presv. cesarja Frana Josipa I. in presv. cesarice Elizabete prirediti slavnost vsega zavednega učiteljstva v ormoš. okraji. V spored bode obsegal slavn. govor, petje in godbo. Odbor vabi vse zavedno učiteljstvo k sodelovanju. Društvo bode tudi priredilo meseca maja t. l. izlet v proslavo 25-letnice šolskih postav.

(**Lep uspeh**). Visoko c. kr. ministerstvo za poljedelstvo je po c. kr. okr. glav. v Ptuj naročilo pri izdajatelji, gosp. Francu Vabiču, nadučitelju na Runeči blizo Ormoža, 100 slovenskih in 1000 nemških komadov edine brošurice v tej stroki na Avstrijskem „Učenci varujte naše koristne ptice glada in mraza ter jim nastavljajte valilnice“. Ob jednem je izdajatelju podelilo še lepo nagrado v denarjih. Čestitamo! — Okrajni šolski sveti in kmetijske podružnice naročujte pridno to koristno in potrebno knjigo.

(**Ormoška čitalnica**) si je izvolila v novi odbor sledeče gg. predsednik: Dr. Ivan Omulec; njegov namestnik: Dr. Ivan Geršak; tajnik: Anton Freuensfeld; blagajnik: Vekoslav Mikl; odborniki: č. g. Jakob Canjkar, Franc Gomzi in Adolf Rozina. Namestniki gg. Šimon Kandrič Vekoslav Krajnc in Konrad Mejovšek. — Občni zbor imenoval je enoglasno zasluženega gospoda dr. Antona Žižeka, zdravnika v Vojniku svojim častnim članom.

(**Iz Huma pri Ormoži**) 21. marcija. Novi krajni šolski svet tukajšni izvolil si je v svojej osnovalnej seji dne 18. t. m. g. župana in šolskega ogleda na Humu Martina Ivanuša, načelnikom in

g. župana v Frankovcih Martina Žibrata, načelnikovim namestnikom. Ker sta oba gospoda šoli prijazna, sme se ta izvolitev čvrsto pozdravljati.

(Mariborski Slovenci) so lepo darilo za veliko noč poklonili „Podpornemu društvu za vredne a uboge slovenske velikošolce na Dunaju“. Gospod France Dolenc, znani narodni trgovec v Mariboru nabral je mej tamošnjimi rodoljubi 142 gld., reci: sto dva in štirideset goldinarjev ter je poslal odboru imenovanega društva. Darovali so: št. posojilnica v Mariboru 50 gld.; potem gospodje: Jož. Rapoc, posestnik, 1 gld., dr. Feliks Ferk, zdravnik 1 gld., dr. Jernej Glančnik, odvetnik 30 gld., dr. Ferd. Dominkuš, odvetnik 5 gld., Jož. Perko, žel. uradnik 2 gld., Alojzij Rakovec, žel. uradnik 1 gld., Ivan Belé, pot. učitelj 1 gld., J. Brdajs, trgovec 1 gld., Fr. Brelich, c. k. profesor 1 gld., Jos. Zitek, c. k. profesor v p. 2 gld., Iv. Supan, posestnik 1 gld., Pavl Simon, knjigovodja 1 gld., Bernard Jentl, prokurist 2 gld., V. König, lekarničar 2 gld., Franc Holasek, trgovec 1 gld., Jos. Melcer, trgovec 1 gld., M. J. Nerat, nadučitelj 1 gld., Henrik Schreiner, ravnatelj na c. k. učiteljski 3 gld.; dalje velečestiti gospodje: dr. Jožef Pajek, kanonik 2 gld., Lovro Herg, kanonik 5 gld., dr. Ivan Križanič, kanonik 5 gld., J. Bohinc, stolni župnik 2 gld., dr. Ivan Mlakar, vodja semenišča 2 gld., dr. Anton Medved, profesor verozakona 2 gld., Jakob Kavčič, korvikar in kmet 1 gld., Jos. Zidanšek, profesor bogoslovja 2 gld., Monsignor Fr. Kosar, stolni dekan 1 gld., Alojzij Haubenreich, upravitelj 1 gld., Karol Hribovšek, ravnatelj 1 gld.; in gospodje: dr. Trč, zdravnik 2 gld., J. Fontana, trgovec 1 gld., J. Pavlič, c. k. poštni kontrolor 1 gld., Makso Morič, trgovec 1 gld., Simon Goričnik, c. k. fin. svetnik 1 gld., dr. Fr. Radey, c. k. notar, dež. poslanec i. t. d. 2 gld., Franc Kočevar, vinski trgovec 1 gld., France Dolenc, trgovec 2 gld. Iskrena bodi hvala vsem imenovanim blagim prijateljem revnih in marljivih slovenskih velikošolcev na Dunaju. Daj Bog mnogo posnemovalcev prepotreb-nemu društvu!

(Zakrament sv. birme) bodo letos naš mil. knezoškof delil 1. v dekaniji Maribor 1. br.: dne 13. maja v stolni cerkvi, 14. maja pri sv. Martinu pod Vurbergom, 15. maja pri sv. Petru pri Mariboru, 17. maja pri sv. Barbari pri Vurbergu, 19. maja v Gornji sv. Kungoti, 20. maja v Selnici, 21. maja v Kamnici in 22. maja pri sv. Marjeti na Pesnici. 2. V dekaniji Šmarje: 27. maja na Sladki gori, 28. maja v Zibiki, 29. maja v Šmarju, 30. maja pri sv. Štefanu, 31. maja na Žusmu, 1. junija v Slivnici, 2. junija v Dramljah, 3. junija pri sv. Juriju ob južni železnici, 4. junija pri sv. Vidu pri Ponikvi in 5. junija na Ponikvi. 3. V celjski dekaniji: 1. julija v celjski farni cerkvi, 2. julija v celjski nemški cerkvi, 3. julija v Grižah, 4. julija v Žalcu, 5. julija pri sv. Petru ob Šavinji, 7. julija v Galiciji in 8. julija v Teharjih. 4. V Braslovški dekaniji: 14. julija pri sv. Andražu na Polzeli, 15. julija v Braslovčah, 16. julija pri sv. Martinu na Paki, 17. julija na Gomilskem, 18. julija na Vranskem in 19. julija pri sv. Juriju pod Taborom.

(Slovenske posojilnice leta 1892.) Prva dolenska posojilnica v Metliki je imela lani 1.299.560 gld. prometa, 9025 gld. čistega dobička in 5.304 gld. rezervnega fonda. — Posojilnica v Makolah na Štajerskem je tudi lani, v svojem 10. upravnem letu krepko napredovala, imela 213.109 gld. prometa in napravila 902 gld. čistega dobička. Ki ga bode porabila, da utemelji posebno ustanovo za dobrodelne namene, ker je nje rezervni fond že itak dosti večji (9.418 gld.), kakor je v pravih določen (5000 gld.). — Lepo se je tudi lani razvijala mlada posojilnica v Sinčivesi na Koroškem, ki je imela sicer manj prometa kakor l. 1892. namreč 57.702 gld. pa vendar, 593 gld. čistega dobička in 1054 gld. v obeh združenih zakladih.

(Nova šolska berila.) Pri zadnji štajerski dež. učiteljski konferenci v Gradcu izvolila se je posebna komisija, ki ima pregledati sedajna berila. Ta komisija imela je svojo prvo sejo v Gradcu dne 28. marca l. l. kamor jo je sklical dež. šol. svet štajerski. Od Slovencev so bili navzoči Henrik Schreiner, ravnatelj v Mariboru; dr. Bezjak, prof. v Mariboru; Peter Končnik, ravnatelj v Celji in Fr. Praprotnik, nadučitelj v Mozirji; drugi so

bili Nemci iz srednjega in gornjega Štajerja. Gledé beril sestavljal se je podroben načrt, ki se po nasvetu ravnatelja Schreinerja v obliki spomenice predloži visokemu naučnemu ministerstvu v odobrenje. Isto tako se je tudi sklenilo, da se preosnujejo sedajne slovnice in sicer deloma na podlagi Kernovih preiskav. Ako ministerstvo ta načrt odobri, potem se bode z delom takoj pričelo. O knjigi, katero je spisal za slov.-nemške šole na Koroškem Karol Prešern, se je komisija izrekla, da je popolnoma nerabljiva; kajti se v njej ves uk naslanja preveč na pravila, jedino po pravilih pa, kakor se je povdarjalo, se jezik priučiti ne da.

(Ptujsko učiteljsko društvo) bode 14. maja praznovalo 25 letnico svojega obstanka in pri tej priliki izdalo tiskano poročilo o svojem delovanju v tej dobi.

(Prememba pri učiteljstvu.) G. A. Pacher (s Koroškega) je dobil učiteljsko mesto pri sv. Lovrencu na Dravskem polju, g. J. Pečnik iz št. Vida nad Planino in g. Fr. Črnilec stalno podučiteljsko mesto v Brežicah, gospica A. Milčinski iz Ljubljane je postala zač. podučiteljica v Središči. S službami sta menjala gg. Fr. Azler nadučitelj v Marenbergu in Fr. Harrich, nadučitelj v Razvanji; ravno tako gg. A. Hauptman, nadučitelj v Kaplji in J. Schulman učitelj pri sv. Križu nad Mariborom. G. Bl. Tominec je postal nadučitelj v Globokem pri Brežicah.

(Mariborsko mesto) si je pri ondotni hranilnici izposodilo 150.000 po 4 1/2%.

Druge slovenske novice.

(Narodnega doma odbor) v Ljubljani pozivlja znova vse slovenske domoljube, da mu priskočijo z novimi darovi na pomoč, ker bode zgradba še enkrat toliko stala, kolikor je denarja nabrajanega.

(Cepljenje trt) se — št. v veliki meri letos posebno v pristiini delavinci v Ljubljani in pri kmetijski podružnici v Krškem, kar vodi tu in tam g. prof. dr. Tom. Romih.

(Kranjska kmetijska družba) je začela delati priprave za deželno razstavo l. 1895.

(Naučni minister Madejski) je potoval po Primorskem in si ogledal nekaj srednjih in drugih šol. Ta minister utegne imeti slovansko srce, ki pa je ukovano v nemško ministerstvo.

(Ljubljana in Gradec) dobila električno razsvetljavo.

(Tečaj za ribogojstvo) na Studencu pri Ljubljani bode, kakor smo bili o tem že nekaj omenili, od 15. do 20. aprila, oglasiti se morajo ribiči še do 8. aprila pri kmet. družbi, ki jim bode potne stroške povrnila in dala 2 gld. na dan.

(Na Bledu) ustanovili so pevsko društvo, ki šteje blizo 50 pevcev in pevk. Ti so v veliki noči v prvič javno nastopili pri vstajenji.

(Radeška posojilnica,) ki še le en mesec posluje, ima že 35 udov in blizo 1000 gld. prometa. Znani domoljub g. tovarnar Val. Krisper jej je naklonil 200 gld. podpore za pokritje ustanovnih stroškov.

(Kmetijska podružnica v Krškem) imela je meseca marca in bode imela večinoma tudi še v aprilu učni tečaj za suho ali lesno cepljenje ameriških trt. V tem tečaju je bilo do zdaj poleg odraslih učencev meščanske šole okolo 100 kmetov, kateri so se vadili najprvo v cepljenji in v sajenji trt v vinograd (trtnico), potem so se jim delile brezplačno trte (ključi in vkoreninjene trte), in denarne podpore, ker je v ta namen dala vlada trte (ključe), in ker bode kranjska hranilnica doposlala še lani obljubljene svote v pomoč pri nasadih novih vinogradov.

(Bolnišnica usmiljenih bratov.) V Kandiji pri Rudolfovem, katera je svoje delovanje s 1. januarjem t. l. pričela, storila je uže obilo dobrega in je pravi blagoslov za bolnike. Ne samo, da ima izvrstnega zdravnika dr. P. Defranzschija, ampak tudi vse oskrbovanje s postrežbo bolnikov vred, je tako dobro, da sem iz ust uže mnogo ozdravljenih samo laskavo pohvalo čul. Sedaj, ko se bode dolenska železnica otvorila, bodo še iz daljnih krajev sem prihajali pomoči iskati.

(Iz Novogamesta) se nam poroča, da bi se nekateri rodoljubi radi združili Kandijo z mestom v jedno občino. Ako pomislimo, da dobimo hranilnico, da ima mestna občina v svojem nepremakljivem blagu precejšnje premoženje, da vsi otroci in dijaki v mestu v šolo zahajajo, in da le Krka obe občini loči, je pač umevno in hvalevredno, da so se odlični rodoljubi na čelo postavili, da to važno in koristno spojitve v jedno občino dosežejo.

(Iz Dolenjskega) se nam poroča, da bode prvi vlak na progi Grosuplje-Novomesto vozil dne 31. maja. Takrat pričakujejo najodličnejše goste, pride tudi sam trgovski minister. Kako dobrodejno upliva razvitek grajenja dolenske železnice, razvidimo iz tega, da se bode tu več tovarna na novo postavilo. Tako se pripoveduje, da bode g. Šlezinger 3 nove tovarne postavil, jedno v Črmošnjicah, drugo na Peščeniku in tretjo na Ruprčvrhu, nadalje se govori, da je zagotovljena graditev tovarne za sladkor pri Mokronogu ali na Mirni.

(Naznanilo dolenskim vinogradnikom.) Vsled sklepa velesl. deželnega odbora z dne 20. marcija 1894, št. 2911, bode letos na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu pri Rudolfovem tridnevni cepilni tečaj o suhem ali lesnem cepljenji ameriških trt in o njih ulaganji v trtnico in sicer dne 16. 17. in 18. aprila t. l. Ta cepilni tečaj je namenjen vsem vinogradnikom, črnomeljskega in novomeškega okraja ter je udeležba vsakemu dovoljena. Tistim, katerim bi bilo težavno se tukaj tri dni na lastne stroške vzdržati, je dovoljena denarna podpora 1 gld. na dan in sicer je ta tako odmerjena, da jo dobi 15 prosilcev iz metliškega 15 iz črnomeljskega in 20 novomeškega političnega okraja. Kdor želi to podporo dobiti, uložiti naj najkasneje do 10. aprila nekolkovano prošnjo do podpisanega vodstva, v kateri naj g. župnik s timbro in podpisom potrdi revnost prosilčev. Podpora se bode zadnji dan tečaja pri vodstvu izplačala. — Prčastiti g. župniki so najujudneje naprošeni, da blagovole to naznanilo svoja župljanom objaviti. Vodstvo deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu, dne 27. marcija 1894.

(Novomeška hranilnica) začne z majem poslovati. Upravnemu odboru predsednik je g. Pavzar, pisarniški ravnatelj g. župan Perko. — Tamburaški zbor novomeške čitalnice je bil v soboto 31. marca priredil koncert s plesom.

(Dijaško kuhinjo) pričeli so zidati v Novem mestu.

(Koroške posojilnice) so tudi v malih krajih potrebne in koristne in imajo lepo prihodnost. To kaže n. pr. nova posojilnica v Klečah, ki ima že 18.000 gld. vlog.

(V Trstu) je trgovinski blagajnik izneveril kacic 60.000 gld. in jo potem na Grško popihal. Skladišča za blago, katero je do zdaj mesto na skrbi imelo, prevzela je vlada.

(V tržaški mestni zbornici) so se slovenski odborniki krepko oglasili za zanemarjeno slovensko šolstvo v okolici, kjer se italijanščini vse preveč prednost daje in kjer laški š. voditelji večkrat laške in slovenske razrede vodijo.

(Na Reki) bodo vpeljali električno razsvetljavo.

(V Istri) je še 20.000 otrok, največ hrvatske in slovenske narodnosti, kateri nobene šole ne obiskujejo, ker je v nekaterih krajih premalo šol, v nekaterih so pa le italijanske učilnice, v katere ne morejo slovenski otroci z vspehom hoditi.

Druge avstrijske novice.

(Presvitli cesar) je bil obiskal nemškega cesarja v Opatiji; ta mu vrne pohod na Dunaji. Našega cesarja je bilo v Opatiji in okolici lepo sprejelo hrvatsko ljudstvo, ki je poleg izraza svoje narodnosti pokazalo veliko ljubezen in udanost do milega vladarja.

(Državni zbor) je začel 3. t. m. zborovati. Pečal se bode najbrže s proračunom, s postavo o kvarjenji živil in o prodajah na obroke. V ministerstvu so se delale tudi priprave za vpeljavo čekov, sličnih kakoršne ima c. kr. poštno-hranilni urad, v širši kupčijski svet, ker se bojé, da

utegne po uravnavi valute med svet priti veliko preveč kovanega denarja mesto papirnatega.

(Škofovska posvetovanja) pričela so se na Dunaji dne 29. marca.

(Dunajski nadškof Gruša) govoril je v gosposki zbornici pred prazniki lepe besede o potrebi cerkva in dušnega pastirstva na Dunaji, kjer je veliko ljudstva, posebno veliko dušnega vodstva potrebnih delavcev, a vse premalo cerkva in duhovnikov. Prosilo je namreč društvo za zidanje cerkva na Dunaji državne podpore.

(Umrl je na Dunaji) senatski predsednik pri najvišjem sodišču v pok. T. Napret, Slovenec.

(Na Dunaji) so bili delavci v plinarnah delo ustavili.

(Zagrebškimi nadškofom) je imenovan — vendar enkrat resnično — škof v Senju, dr. J. Posilovič, ki je dober hrvatski domoljub; s tem imenovanjem je zelo vstreženo Hrvatom.

(V Zagrebu) so ovenčali tisti dan Jelačičev spomenik, ko so pokopali v Budapešti Košuta.

(Donavo) so zdaj pri Železnih vratih pri Oršovi popolnoma uravnali in bodo ladije zdaj z veliko večjo lahkoto plovile iz Avstrije do Črnega morja.

(Socijalisti.) nemški, češki in drugi so imeli na Dunaji dobro obiskan shod. Socijalisti utegnejo tudi v Avstriji sedanjim sicer nezdravim političkim razmeram postati nevarni. Da bi Avstrija vsaj Slovanom pravična postala, potlej bi ložje premagala druge težave, ki jo čakajo.

(Košuta) pokopali so v Budapešti na stroške tega mesta. Kakšen ropot je smrt tega moža na Madjarskem in po časopisih provzročila, je težko poročati. Ali Slovani tudi tega nočemo storiti, ker smo živeli in še živimo za našo dinastijo Habsburško. Košut je bil izdajica svojega rodu (bil je rojen Slovak) in izdajica države. Zato mu pojo Madžarji tako slavo. Kdor pa čita njegov životopis, katerega piše neki Szeheny, uveri se, da gotovo ne zasluži takega poveličevanja. Kajti bil je zelo strahopezljiv in plašen človek. Pri vstaji leta 1849. bil je vedno med prvimi, ki so bežali in prvi, ki je utekel čez mejo, preskrbivši se poprej z drobižem. Poleg tega pa je bil zelo nadut in to mu štejejo Madžarji v tako veliko zaslugo.

(Na Madjarskem) je bilo veliko žalovanja in razsajanja o priliki smrti in pogreba L. Košuta!

Ogled po širnem svetu.

(Srbski Milan) se hoče baje z nova poročiti s svojo soprogo Natalijo, od katere se je bil popolnoma ločil. S tem si menda hoče večjo veljavo in več denarja doma in drugod pridobiti.

(Na Vidmu) na Laškem so zasačili trgovce, ki so imeli za 85.000 ponarejenih avstrijskih petdesetakov.

(Francoske republike) predsednika Karnota je naš cesar odlikoval z velikim redom.

(Stari angleški državnik Gladstone.) bivši ministerski predsednik, je zbolel na očeh, dobil je mreno. Škoda blagega moža!

(Na Grškem) sta bila dva državna poslanca voditelja roparskih čet.

(Za rusko prijateljstvo.) ali vsaj za dobre trgovske razmere z Rusijo se je bila pobrinola najprvo nemška vlada, zdaj je pa tudi avstrijska vlada začasno uredila carinske zadeve z Rusijo, dokler ne bode državni zbor kaj stalnega sklenil.

(Ne v Ameriko.) Pred 2 letoma je „Amerikanski Slovenec“ naše ljudi še vabil v Ameriko, zdaj pa drugi ameriški list slovenski, „Glas Naroda“, ki izbaja v Njujorku, kar naravnost Slovincem odsvetuje, da bi se v Ameriko selili, ker ondi ni več dela, zlasti v rudnikih ne, in ker dajo ondi domačim ljudem veliko rajši in boljše delo, ako ga je kaj.

Dopisi.

Iz Radeč pri Zidanem mostu se nam poroča: Veselo me je presenetilo, ko sem čul, da se je takozvani nemčurski trg Radeče prebudil iz svojega spanja ter pokazal, da tudi tu bivajo vrli, za svojega naroda blagor navdušeni Slave

sinovi. Težko je bilo narodni čut radeških prebivalcev, ki je vsled dolgotrajnega spanja skoro izumrl, probuditi; v resnici težko je bilo, kajti nemškutarji, ki so do sedaj imeli vse v svojih rokah, stavili so vse mogoče zapreke. Natolcevali in brusili so jezike, da je bilo joj, toda bilo je zastoj.

Čuli so Radečani kako se povsod ponosno dvigajo Slovenci iz prahu, kjer so do sedaj ležali, kako so po neumornem, neustrašenem delovanju potolkli njihove sovražnike, in začeli so se sramovati, da so tako daleč zastali, povsod so čuli govoriti le o nemčurskem trgu Radeče, kjer je baje svet z deskami zabit. Vzdignili so se torej, in glej! vkljub vsem srditim oviram vrlih radeških nemškutarjev ustanovili so leta 1892 „Bralno društvo.“

Prvi korak bil je storjen. Narodni čut začel je tleti in kakor iskra, ki jo je treba le malo podpihati, da nastane plamen vse pokončujoč, kar se mu zoperstavi, bilo je tudi tu tako. Ni še preteklo pol leta, kar se je slavnostno praznovala obletnica vstanovljenja „Bralnega društva“, sezidali so Radečani drugi slavolok, bila je ustanovljena slovenska posojilnica.

Presenečeni nemškutarji penili so se jeze in srda, razlil se jim je ves žolč po črevah, da so se Radečani spogledovali med zelenimi obrazi gospodov. Toda iz malega raste veliko, malo podjetje napreduje vkljub vsemu.

Posojilnica je registrovana zadruga v neomejeno zavezo in obrestuje vloge po 4 $\frac{1}{2}$ %, izposojuje pa po 5 $\frac{1}{2}$ %.

Varstva je dovelj, mislim da mi ni treba posojilnice p. t. občinstvu še posebno nasvetovati. Kdor je pravi Slovenec, pravi domoljub, bode gotovo podpiral, kjer koli mogoče to vrlo podjetje, ki je novi dokaz, da so začeli Slovenci ponosni biti, da so Slovenci.

Iz Ljutomera. Okrajna bolniška blagajnica v Ljutomeru bode si imela v kratkem voliti novo načelnitvo, ker je dozrajnemu načelnitvu potekla poslovna doba.

Naši narodni nasprotniki nemškutarji in posebno vsi nemškutarčki, ki se delj časa za ta zavod niso celo nič ali jako malo brigali, so se z vsemi tudi najostudnejšimi sredstvi, z obrekovanjem in lažmi kar na mah začeli potegovati za to, da bi dobili načelnitvo tega zavoda v svoje roke. Tako obrekujejo dozrajno načelnitvo volilcem nasproti, da je isto slabo gospodarilo, brez kontrole in brez polaganja računov, da so dozrajni stroški za pisarno in poslovanje bili previsoki, da bode to, ako se izvolijo v načelnitvo isti ljudje, katere oni priporočajo, vse drugače, vse boljše in ceneje, ja, da bode se poslovalo celo brezplačno.

O tej volitvi baš ne bi kazalo besedice spregovoriti, ker imajo okrajne bolniške blagajnice v postavi tako jasno odkazan delokrog, da bi moralo načelnitvo, katere koli barve vse posle enako opravljati, a brezobzirno strankarsko postopanje naših narodnih nasprotnikov nam sili pero v roko, da seznanimo naše narodne volilce z dozrajnim poslovanjem te blagajnice, da bodo sami lahko sprevideli, kako neopravičeno je naših nasprotnikov obrekovanje in kako plitve so njihove laži.

Ko se je ustanovila okrajna bolniška blagajnica v Ljutomeru, je bilo nje načelnitvo in nadzorovalstvo razun predsednika in nja namestnika popolnoma v nasprotnih rokah. To načelnitvo je takrat najelo dva zdravnika domačina in sicer za Ljutomer-Malonedeljo g. dr. Farkaša in za sv. Križ g. dr. Lebarja in sicer oba proti polaganju računa. Slednji še zdaj posluje kot blagajniški zdravnik pri sv. Križu jako po ceni in v vso zadovoljnost, kakor blagajniških bolnikov tako načelnitva.

V Ljutomeru in pri Malonedelji je posloval kot blagajniški zdravnik prve tri mesce g. dr. Farkaš, ter je v teh treh mescih zaslužil celih 9 gld. 50 kr. V teh treh mescih si je blagajnica pridobila 40 gld., kateri znesek vložila je v hranilnico.

Po preteku teh treh mescev se je naselil v Ljutomer zdravnik g. dr. Wozelka, katerega smo takoj od začetka zapazili v taboru naših narodnih nasprotnikov.

Naš prejšnji okrajni glavar gospod baron Mac Nevin, ki je poprek v vsa nova podjetja bil jako zaljubljen in se ni brigal za to, od kod se naj jemlje denar, je odbornike bolniške blagajnice nagovoril, naj namestijo g. dr. Wozelko kot blagajniškega zdravnika za Ljutomer-Malonedeljo, ter mu naj dajo stalne plače 15 gld. na mesec, da mu s tem omogočijo obstanek v Ljutomeru, kar se je tudi zgodilo.

Kakor je tedaj vsled tega nameščenja na eni strani naglo poskočila plača zdravnika, tako je na drugi strani tudi začel rasti račun za zdravila, ker naš g. „apotekar“ ima tudi če ravno ne prvo, pa vendar drugo ali tretjo ali kolikor si bodi besedo v nasprotnem taboru.

Vsled tega pa je naša bolniška blagajnica, ki si je, kakor že omenjeno v prvih treh mescih pod zdravnikom domačinom prigospodarila 40 gld., prišla v denarne stiske, ter je sama tako obolela in se tako zadolžila, da je tudi novi blagajniški zdravnik ni mogel ozdraviti in da je ji še le komaj po darilu, katero ji je podelila štiriska hranilnica v Gradcu po c. kr. namestniji, v znesku 100 gld. nekoliko odleglo.

To so bili vzroki, zakaj da si je naša bolniška blagajnica pod načelnitvom naših nasprotnikov v teku celih dveh let in pri ugodnih razmerah prigospodarila komaj 80 gld. 10 $\frac{1}{2}$ kr., tako da je njeni rezervni zaklad h koncu drugega poslovnega leta z že omenjenim darilom vred znašal komaj 180 gld. 10 $\frac{1}{2}$ kr.

Tako je tedaj prišla bolniška blagajnica v naše roke.

Novovoljeno načelnitvo pa, ki je dobro poznalo svojo nalogo, je tudi tak zapazilo, kje blagajnico čevelj žuli, ter je sklenilo temu na vsak način čim preje tim bolje od pomoči.

Vsakako se mu to vendar ne bi bilo lahko posrečilo, ker takratnemu blagajniškemu zdravniku za Ljutomer-Malonedeljo se je mesečna plača 15 gld. na enkrat zdela premajhna, ter je isti zahteval od načelnitva, da se mu naj plača zviša. A gospod zdravnik je zahteval zvišanje plače, načelnitvo pa je ukrenilo drugače.

Naselil se je namreč v Ljutomer zdravnik narodnjak g. dr. Rakež.

Načelnitvo se je takoj pogodilo z g. dr. Rakež-em, kateri je prevzel zdravniški posel za Ljutomer-Malonedeljo in sicer ne za večjo ampak za manjšo plačo in to za 14 gld. na mesec, ter je vsled z g. dr. Wozelko sklenjene pogodbe istemu takoj odpovedalo, ako ravno se je celo nadzorovalna oblast tako za g. dr. Wozelko potegovala, da je ista, ako ravno je bila ta odpoved zelo utemeljena in opravičena, pri seji načelnitvu celo predbacivala nevhvaležnost nasproti dozrajnemu zdravniku za „zasluge“, katere si je isti za blagajnico stekel. — Vsled te odpovedi si je pa načelnitvo nakopalo nenaklonjenost ne samo nadzorovalne oblasti, ampak tudi vseh naših narodnih nasprotnikov poprek, posebno pa tudi g. tukajšnjega „apotekarja“ in občinskega predstojnika, kateri je zdaj celo prepovedal občinskemu slugi, da ne sme več raznašati blagajniških poslovnih listin po trgu, vendar pa mirno gleda, kako občinski pisar hujska in agituje za volitev nasprotnikov v načelnitvo.

Sicer pa bode tudi to vsakemu človeku zelo razumljivo, ako pogleda račune, katere je blagajnica poplačala za zdravila pod dr. Wozelko na eni in pod dr. Rakež-em na drugi strani.

Ko je bil g. dr. Wozelka blagajniški zdravnik je stalo zdravilstvo za čas od 1. avgusta 1889 do 30. septembra 1892 za 502 bolnika 425 gld. 74 kr. tedaj za vsakega bolnika poprek 84 $\frac{4}{5}$ kr., pod dr. Rakež-em pa za čas od 1. septembra 1892 do 31. decembra 1893 za 218 bolnikov samo 97 gld. 81 kr. tedaj za vsakega bolnika poprek samo 44 $\frac{4}{5}$ kr. in bi po tem računu za 502 bolnika pod dr. Rakež-em stalo samo 225 gld. 22 kr.; tedaj so zdravila za enako število bolnikov pod dr. Wozelko stala za 200 gld. več in pri tem je tudi g. „apotekar“ imel gotovo lep zaslužek, kaj ne?

Dalje so po navedenemu računu zdravila za 218 bolnikov pod dr. Wozelko stala 184 gld. 86 kr., pod dr. Rakež-em pa, kakor rečeno, samo 97 gld. 81 kr. tedaj za 87 gld. 5 kr. manj; toliko se je tedaj prihranilo v 1 $\frac{1}{4}$ leta samo na lekarniških stroških in če se še temu prišteje za isti

čas pri plači zdravnika na mesec prihranjen 1 gld., tedaj za 15 mesev 15 gld. Toraj se je samo pri zdravniku in zdravilih v Ljutomeru zdaj v 1¹/₄ leta prihranilo 102 gld. 5 kr. več, kakor v enaki dobi za časa prejšnjega gospodarstva.

Tako vsestransko varčno postopanje dozajnega načelstva je pripomoglo do tega, da si je blagajnica v zadnjih dveh letih in sicer pod neugodnejšimi razmerami, ker je imela namreč v teh dveh letih 373 bolnikov, v prvih dveh letih pa samo 307 bolnikov oskrbeti, še vendar prihranila okoli 220 goldinarjev proti 80 goldinarjev 10¹/₂ kr. prvih dveh let pod nam nasprotnim načelnštvom, tako da rezervni zaklad zdaj znaša okoli 400 gld.

Poglejte si te številke vi gospoda obrekovalci, te govorijo dovolj jasno, kako utemeljena so vaša obrekovanja.

Kar se pa tiče kontrole, je bila ista, smelo rečemo, gotovo mnogo bolj stroga, nego pred, gledé polaganja računov pa se lahko prepriča vsakdo pri nadzorovalni oblasti, da so vaša obrekovanja tudi v tem oziru le gola laž.

Poglejte vi gospoda raji v svoje račune, ktere tako varčno skrivate pred svetom; pred lastnim pragom najdete dovolj smeti, tukaj tedaj pometajte najprej, da se čez lastne smeti ne prekucnete in v istih ne pogreznete, ter trkajte na lastna prsa, vendar pa pazite, da vas rudečica ne obliže, če še imate poprek količkaj vesti, na čem sicer že davno dvomimo.

Kar pa se tiče poslovnih stroškov, so isti pri naši blagajnici med vsemi štajerskimi blagajnicami skoraj najmanjši in, kakor je iz sporočila zveze štajerskih bolniških blagajnic razvidno ima le ena edina blagajnica še manjše poslovne stroške od naše, vse druge blagajnice pa večje in je naša blagajnica, kar se tiče poslovanja poprek, po glasu istega sporočila med prve vzgledne blagajnice uvrščena.

Sploh pa razun predsednika, ki opravlja ob enem vse tajniške posle, nima nobeden drugi član načelnštva nobene plače in je vse drugo, kar naši nemškutarji o tem med svet trosijo le gola laž.

Kaj pa je vendar pravi vzrok temu, da se nemškutarji tako potegujejo dobiti načelnštvo tega zavoda v svoje roke? Da zadostijo postavi, so se občine okolice ljutomerske in malonedeljske združile, da si namestijo okrajnega zdravnika, kateriga bi plačevalo deloma občine, deloma pa okraj.

Ker pa bi tukajšni okrajni odbor, kteri še je hvala Bogu v naših rokah, imel pravico najeti tega zdravnika, našim nemškutarjem to ni ugajalo, tedaj se ljutomerska občina, prav za prav pa le nemškutarska večina enega zastopa gledé okrajnega zdravnika ni hotela z drugimi občinami združiti, ampak je sklenila si nastaviti lastnega zdravnika, kteremu je določila na leto plače 500 gld.

Dobro vedoč, da se za 500 gld. na leto ne da tako lahko zdravnika dobiti, poskušajo zdaj naši nemškutarji na vsak način dobiti tudi bolniško blagajnico v svoje roke, da bi potem občinskemu zdravniku za Ljutomer lahko ponudili tudi službo blagajniškega zdravnika, za kteri posel bi se vé zopet na škodo blagajnice istemu tudi dobro plačo obljubili in bi na tak način lože dobili za Ljutomer občinskega zdravnika, kteri pa bi za to tudi moral biti njihov pristaš, drugače pa itak ne dobi te službe.

S tem bi tedaj nemškutarji na eni strani radi koristili lastni reči, na drugi pa škodovali naši, ker znajo, da najbrž noben zdravnik, kteremu ne bi tudi bolniška blagajnica službe zagotovila, samo posla okrajnega zdravnika zavolj pre slabega zaslužka ne bi hotel prevzeti. Po takem pa bi občine in okrajni odbor bile prisiljene se obrniti do deželnega odbora za podporo in bi vsled tega morale prepustiti slednjemu tudi pravico imenovati okrajnega zdravnika, ali pa bi morale okrajnemu zdravniku ponuditi večjo plačo in to iz lastnega žepa.

Prizadeti pa po takem ne bi bili samo posestniki, ampak tudi obrtniki in ravno tako tudi tisti kratkovidni obrtniki iz okolice, ktere smo pri zadnji volitvi, ki se sicer zarad nekih pomanjkljivosti ni vršila, videli nastopiti z nemškutarsko karavano, kteri bi ti zaslepljeni brez vsakega prepričanja radi pripomogli do zmage in

to samo za čašo pijače, ktero jim sicer nemškutarji s sladkimi besedami ponujajo, ktero bodo pa morali poznej iz lastnega žepa prav pošteno sami poplačati.

To je tedaj pravi vzrok, zakaj se nemškutarji tako trgajo za ta zavod in temu veljajo tedaj njihovo ostudno obrekovanje in nesramne laži.

Iz tega pa vendar lahko sprevidi vsak pošten volilec sam, kaj da ima storiti.

Pridite tedaj vsi slovenski volilci kak obrtniki tak pomočniki k prihodnji volitvi dne 15. aprila t. l. zanesljivo in točno ob napovedanem času na volišče, ne dajte se motiti ne po nesnažnih nemškutarskih jezikih in če bodo si je še tako brusili, pa tudi ne po njihovi pijači, če bodo vam je še tako ponujali, ampak izvolite si vestno zanesljive volilne može, kteri bodo volili tudi zanesljivo predstojništvo in nadzorništvo.

Ako bode vsak volilec pošteno in vestno storil svojo sveto dolžnost, vas nemškutarji gotovo nikoli ne dobijo v svojo pest in v to pomozi Bog in sreča junaška.

Iz Gornje Radgone. („Naša davkarija“). Kakor znano je psovanje naše narodnosti in našega jezika pri Nemcih na dnevnem redu. To že tiči v njih oholosti in ošabnosti. Da pa se našo narodnost in naš jezik zasmehuje tudi v cesarskih uradih, to kaže da smo mi Slovenci vkljubu dolgi zgodovini trpljenja, še vedno preveč prizanesljivi in popustljivi. Ta popustljivost je tu na meji posebno neumestna in kvarna. Na dan torej s stvarmi, katere se v tem oziru pri davkariji v Radgoni dogajajo! Naša narodnost in naš jezik pri tukajšnjih davkarskih gospodih ne živata posebnih častij. Ako prikima v davkarijo kmet z davkom in ga poslujočemu gospodu, seveda ponižno, kakor je njegova navada, v slovenskem jeziku ponudi, si ima v srečo šteti, da ga ne vržejo na zrak. Nedavno imel je neki kmet v davkariji opraviti zaradi svoje žganjarije. Uradnik, kateri je ž njim občeval, kmeta ni razumel in si je zapisaval popolnoma napačne podatke. Pozneje se je izkazalo, da ti zapiski neso resnični. Zaradi tega se je mesto uradniku, naložila kazen kmetu zaradi neresničnih izjav in revež je moral zopet v davkarijo. Tu se mu je po dolgem prizadevanji posrečilo pomoto pojasniti. Uradnik uvidevši, da je on to pomoto zakrivil se je hudo razkačil nad kmetom rekoč: „Sie sollten eigentlich bestraft werden, weil Sie in einer deutschen Kanzlei windisch reden.“

Ako se v svrhu odmere pristojbin prijavi v davčnem uradu pogodba, ki je v slovenskem jeziku sestavljena, so gospodi davkarji jako nejevoljni. Siromaki ne razumejo vsebine oziroma se ne potrudijo uglobiti se v njo in kličejo zaradi tega dotične stranke pred se, da je izprašujejo o tej ali oni točki pogodbe. To priliko porablja pa ob jednem v to, da kmeta poučujejo, kako nekoristno je delati pogodbe v slovenskem jeziku, češ, ta jezik je preokoren za to. Pred kratkim zgodilo se je celó, da je neki adjunkt, katerega ime nam je dobro znano, neki stranki izjavil, da njena pogodba ni veljavna, ker je v slovenskem jeziku sestavljena. Samo ob sebi je razumljivo, da tako hujskanje ni samo obrneno proti slovenskemu jeziku, nego tudi proti tistim, ki sestavljajo pogodbe v slovenskem jeziku. V tem oziru odlikuje se posebno neki adjunkt, kateremu dopisovanje v razne časnike toliko časa jemlje, da ne utegne predloženih mu slovenskih pogodb v toliko proučiti, da bi jih razumel.

Posledica te mržnje proti slovenskemu jeziku je, da mora kmet, kateremu je čas in denar ravno tako drag, kakor drugim ljudem, tem gospodov na ljubo večkrat po tri, štiri ure daleč po slabih cestah in potih gaziti v mesto, da jim tu svoje pogodbe tolmači. Mi vprašamo: Kako pride kmet do tega, da zaradi nevednosti davkarskih uradnikov denar, čas in čevlje trati? Kako pride davkoplačevalec do tega, da trpi škodo, ker davčni uradniki njegovega jezika neso zmožni?

Take razmere pač niso dopustne in se morajo odpraviti. Kdo pa vstvarja in pospešuje take nedostatke? Finančna uprava je kriva, ker se drži premodrega načela, da slovenske uradnike pošilja v popolno nemške kraje, nas Slovence pa osrečuje s samo nemškimi uradniki, ki črtijo našo narodnost. Tu v Radgoni pa pride v tem

oziru v poštev še ta posebnost, da sta v našem davkarskem uradu združena nemški okraj radgonski in slovenski okraj gornje-radgonski. Čemu ta združitev? Dolgoletne skušnje bi bile vendar morale že odločilne kroge dovesti do prepričanja, da je pri nas v Avstriji najboljše, ako se nasprotstva kolikor mogoče ločijo, ne pa združijo. Zaradi tega ne moremo v združitvi nemškega in slovenskega okraja pod jeden urad videti posebne modrosti, to tem manj, ker za to združitve ni nobenega vzroka. Priti bode moralo zatorej do ločitve teh dveh okrajev in do vstvaritve posebne davkarije za gornjeradgonski okraj. Do tistih mal pa priporočamo našim davkarskim uradnikom več zmernosti v izrazu svoje mržnje proti slovenskemu davkoplačevalcu in njega jeziku.

Iz Celovca. (Izv. dopis.) (Peklenska zlobnost naših nasprotnikov.) Slovenski deželni poslanec, č. g. Gr. Einspieler, je našim nasprotnikom trn v peti. Vsako, tudi najnesramnejše sredstvo jim je dobro, da bi ga le mogli ž njim uničiti. Leta 1890. je nastal po deželnozborski volitvi pretep, katerega so povzročili nasprotniki. Po nesreči je bil pri tej priložnosti jeden izmed volilcev umorjen. Še danes se ne ve, k lo je morilec. A nasprotniki so takoj zagнали v svet nesramno laž, da je g. Einspieler povzročil ta umor. V teku časa se je ta stvar tudi kolikor toliko pozabila. Nasprotniki so tuhtali in tuhtali, s čim bi mogli škodovati poslancu Einspielerju. Na vsak način pa so se mu hoteli maščevati, ker je v zadnjem deželnozborskem zasedanji brezozirno razkril tisto politično komedijo, s katero se je na še nedovršeni humborški cesti postavil spomenik deželnemu predsedniku, in pa ker se je možko potegnil zato, naj bi se v novo celovško bolnišnico pozvale usmiljene sestre, ne pa protestantske diakonice iz Berolina. — In glejte kaj so iztuhtali. Domislili so se, da obstoji v Peterburgu neko „slavjansko blagotvorniteljno občestvo“, ki bajé med panslaviste in rusofile kar trosi ruske rublje. Naročijo si torej pri nekem znancu v Peterburgu — bolj verjetno pa je, da prebiva dotičnik kje na Avstrijskem, če ne celo na Koroškem, kajti sicer bi mu morale biti peterburške razmere bolj znane, nego so mu bile v tem slučaju — naročijo torej dopis iz Peterburga, za poljski list „Czas“, ki izhaja v Krakovem, dobro vedoč, da je ta list „Leibjournal“ sedanjega ministra za uk in bogočastje, gospoda Madeyskega. — Kakor znano, bilo je v tem dopisu rečeno, da je rimsko-katoliški župnik Einspieler prejel od imenovanega društva veliko svoto rubljev, ker si je pridobil velike za sluge za razširjenje pravoslavne ali ruske vere mej Slovenci na Koroškem in po drugih deželah. — Ob jednem se pozivljajo posvetne in cerkvene oblasti, naj vendar pazijo na tega avstrijski državi in rimsko-katoliški cerkvi nevarnega človeka. — Nemški liberalni listi so ta dopis iz „Czasa“ takoj z velikim veseljem ponatisnili, in v dveh dneh je bil g. Einspieler razglašen kot izdajalec avstrijske domovine in kot razkolnik ali odpadnik od rimsko-katoliške cerkve. Gotovo največa sramota za duhovnika, ki z vsem srcem ljubi svojo rimsko-katoliško vero in avstrijsko svojo domovino. — Toda laž ima kratke noge. Dopisnik, ki je objavil dopis v „Czasu“ dne 11. februvarja, skliceval se je na letno poročilo „slavjanskega blagotvorniteljnega društva“ ki se je baje prečitalo pri letnem občnem zboru imenovanega društva. Ta občni zbor pa se je vršil še le 27. februvarija, torej polnih 16 dnij pozneje; letno poročilo tega društva pa, ki še do danes niti objavljeno ni, ne omenja niti z besedico g. Einspielerja. Tako se nam poroča iz Peteburga samega. — Dási je bil gosp. Einspieler poslal „Czasu“ in vsem časopisom, ki so dotični članek ponatisnili, popravek, v katerem izjavlja, da je to, kar se o njem trdi, grda laž, zlobno obrekovanje, vendar je deželna vlada v imenu ministerstva pred nekterimi dnevi prašala milost. g. kneza in škofa dr. Kahna, ali in kako se je opravičil pri njem g. Einspieler, in kake korake je v tej zadevi storil. Po tem, kar sem navedel, izkazal bode gosp. Einspieler lahko svojo popolno nedolžnost, nasprotniki pa se lahko sramujejo nepoštenih, zlobnih svojih sredstev.

Zlobnosti pogin — zmaga pravici!

Izjava.

Jaz podpisani Martin Jagodič, posestnik na Bobovem, hišna št. 20, sem dne 8. sušca 1894 prilikoma občinske volitve za okolico Šmarje na volišči v Zadržah v pričo več volilcev proti tukajšnemu gospodu kaplanu Frančišku Šaloven izustil več psovok in razžaljivih besed. Ker sem bil vsled tega tožen, in se je po pričah dokazalo vse, kar sem razžaljivega govoril, kot neresnica, ker obžalujem zdaj to svoje dejanje in ker nisem imel namena in tudi nobenega povoda, da bi gospoda kaplana Frančiška Šaloven na njegovi časti žalil, ker se hočem nadaljevanji proti meni začete pravde in obsodbi izogniti, prekličem s tem javno vse na zgoraj imenovani dan proti gosp. kaplanu Frančišku Šaloven izgovorjene razžaljive besede. — Vsled tega se tudi zavežem, da bodem iz svojega plačal vse stroške doktorja Avg. Šurbi, odvetnika v Celji, katere bode sodnija odmerila, in katere je ta imel kot moj zastopnik in zagovornik in kot zastopnik in zagovornik Roka Doberšek iz Bobovega v pravdi g. kaplana Frančiška Šaloven proti meni in proti Roku Doberšek. — Slednjič dovolim, da se sme ta moja izjava enkrat tiskati na moje stroške v listu „Domovina“ v Celji.

Šmarje, dne 23. marca 1894.

Anton Stumberger
priča.

Martin Jagodič

Evstahij Kobal
prop. in priča.

(57) 1

Zahvala.

Prdpisani diletanti izražajo tem potom vsem cenjenim gostom iz Celja, Žalca, Griž, Št. Petra, Polzele, Velenja, Braslovč, Vranskega in drugih krajev za mnogobrojni obisk gledališke predstave dne 1. aprila, posebno pa gospodoma dr. Iv. Dečko in P. Majdič za velikodušni dar najiskrenejšo zahvalo. Zajedno pa se zahvaljujejo tudi onim, ki sicer osebno niso mogli prisostovati predstavi, pa so s poslanimi darovi pripomogli dokaj k dobremu gmotnemu vspehu!

Št. Pavelski diletanti.

Sv. Pavel v Sav. dol. 2. aprila 1894.

Generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani

naznanja, da je imenoval svojega večletnega marljivega celjskega zastopnika

g. Ivana Likarja

glavnim zastopnikom za slovenski Štajer

s sedežem v Celji in prosi čestito občinstvo, da se v vseh zavarovalnih zadevah blagovoli zaupljivo obračati do njega. Urađoval in s strankami osebno občeval bode vsako sredo, soboto in nedeljo dopoludne v pisarni g. dr. Jos. Serneca v Celji na Ljubljanski cesti št. 1.

V Ljubljani, dne 24. marcija 1894.

(59) 1

Ivan Hribar

generalni zastopnik banke „Slavije“.

Vsi stroji za kmetijstvo

(60) 20-1

Prekupci se iščejo.

posebnosti

dobijo se le pri tvrdki Ig. Heller
stiskalnice za seno, slamo in nakladanje
v raznih sistemih

hidravlične stiskalnice
diferencijalne vinske stiskalnice, (Kollergänge)

novi škropilnice proti peronosperi način Vermorel

samodelujoče škropilnice proti peronosperi v bakru z zračno pumpo

novi sadni mlini, nove sadne stiskalnice.

Aparati za parjenje krme, štedilni kuhinjski aparati, aparati za trgatve grozdja, sušilni aparati za sadje in zelenjad, robkalnica za turšico, trijeri, mlatičnice, rezalnice, mlini za debelo moko i. t. d.

Lito železo surovo ali pripravljeno za vsakovrstne stroje po najnižjih cenah in z najugodnejšimi pogoji, razpošilja se z jamstvom in na poskušnjo

Ig Heller, Dunaj

2/2 Praterstrasse št. 49.

Bogato ilustrovani 192 strani obsegajoči slovensko-nemški ceniki na zahtevanje takoj brezplačno.

Pred nakupom posnetkov se svari.

Prostovoljno je na prodaj

hiša

nekaj zemljišča, vrt, kegljišče
in velika dvorana.

V tej hiši je izvrstna kréma in kramarija v staroslavnih Marija Rušah. Več se izve pri Franc Novaku, krčmarju v Rušah. (40) 2-2

JOSIP HOČEVAR

krojaški mojster

Celje, Graška ulica (Grazergasse) šte. 19

priporoča se visokemu plemstvu, velečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu za napravo obleke po meri iz najboljšega francoskega, angleškega in brnskega blaga, lastne zaloge.

Delo solidno in po nizki ceni.

Vedno velika zaloga narejene obleke za gospode in dečke po najnovejši modi ter trajnega blaga.

Cena obleke za dečke od 3-6 let od 2.50 do 10 gld., od 6 do 12 let 4.50 do 12 gld.

Obleka za gospode stane od 8 do 36 gld.

Na željo pošlje se storjena obleka tudi na ogled in se nerabljiva zamenja.

Za obilo naročbo priporoča se

z velespoštovanjem

(39) 10-2

Josip Hočevar.

Jožef Guček

krojaški mojster v Celji

poprej v Gosposki ulici št. 12, od prvega aprila t. l. v Rotovski ulici št. 8.

Priporoča se za izdelovanje vsakoršne obleke za gospode in dečke.

Velika zaloga vsakoršnega blaga, kakor tudi vsakoršnega perila in spodnje obleke. (58) 10-1

Cene nizke, delo solidno in trajno ter hitra postrežba.

Za vsako faro in krajno občino išče se razumna, spoštovana in denarno zanesljiva oseba kot zaupni mož z dobrim postranskim zaslužkom. Pismene ponudbe naj se pošiljajo pod „201.191“. Gradec, na pošti ležeče (loco). (16) 10-7

Železna blagajna

masivna, 58 cm dolga in 42 cm široka z 12 timi predeli, gotovim zaporom posebno pripravna za občinske zastoje za prodati je za 25 gld. — Več pove upravništvo „Domovine“. (36) 3-3

Hiša z gospodarskimi poslopji

ležeča ob okrajni cesti, v župniji Artiče pri Brežicah je za prodati v hiši je mnogoletna gostilna in prodaja žganja. — Več pove del Cott v Brežicah, Štajersko. (35) 3-2

Hranilno in posojilno društvo v Ptuj

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

(56) 2-1

Aktiva

Bilanca

Pasiva

	gld.	kr.		gld.	kr.
Hiša vl. št. 346 Ptuj	50000	—	Glavni deleži	2000	—
Inventar te hiše	5000	—	Opravični od 3830 zadružnikov	49535	—
Hiša vl. št. 52 Ptuj	7250	—	Hranilne vloge od 1387 vložnikov	596271	47
Inventar	329	70	Kap. obr. od hran. vlog do 31. dec. 1893	23484	83
Posojila 3810 zadružnikom	629362	98	Izposojila zadruge	10000	—
Zaostale obresti od posojil	4442	50	Za 1. 1894 predplačane obresti od posojil	5861	26
Naloženi denar v hranilnicah	37464	10	Splošni rezerv. fond 1. jan. 1893	9091	94
V poštni hranilnici	1111	64	4 1/2% obr. do konca dec. 1893	409	14
Menice in tiskovine	167	32	Vstopnina 1. 1893	970	—
Prehodni zneski	3000	—	Spec. rezerv. fond za slučajne zgube	32908	06
Gotovine v blagajni dne 31. decembra 1893	2164	61	znaša 1. jan. 1893	1480	86
			4 1/2% obr. do konca dec. 1893	1080	98
			Donesek leta 1893 za posebni rezervni fond	35469	90
			Čisti dobiček leta 1893	7199	31
Skupaj	740292	85	Skupaj	740292	85